

Nr 153

Av herr **Wachtmeister**, *angående kyrko- och mantalsskrivning vid intagning å ålderdomshem.*

Genom ett prejudicerande beslut av kammarrätten den 23 maj 1950 har under hänvisning till 36 § 1 mom. och 13 § 1 mom. folkbokföringsförordningen (det allmänna stadgandet att en person skall mantalsskrivas och kyrkoskrivas, *där han är bosatt*) fastställts, att ett antal pensionärer, i detta speciella fall tillhöriga Vilhelmina socken och intagna å ett socknen tillhörigt men i köpingen befintligt ålderdomshem, skall mantals- och kyrkoskrivas *i köpingen*. Se i övrigt riksbyråns cirkulär nr 28 sid. 5.

Gentemot detta förfarande torde ingen invändning kunna resas därest vederbörande pensionärer inte har någon som helst fast anknytning med sin hemsocken, alltså saknar fastighet, bostad, lägenhet, bohag och möblerat rum hos någon son eller dotter eller liknande. Dock kan även under sådana omständigheter skäl anföras för att åldringar, som bött större delen av sitt liv inom samma hemsocken, själva finge uttala sitt önskemål om kyrkoskrivningsort och i förekommande fall uttaga sitt flyttningsbetyg.

Direkt inhumant synes emellertid kammarrättens ovan anförda utslag kunna verka, när det gäller åldringar, som i sin hemsocken har egen lägenhet, men som inte längre på grund av sin ålder, särskilt vintertid, kan bebo denna. Nu är det mycket vanligt, att just sådana gamla under några korta vintermånader flyttar till ålderdomshemmet, som kanske ligger i grannsocknen, och det är väl icke mer än naturligt, att de har svårt att inse, varför detta tillfälliga uppbrott från hemmet skall medföra, att de till och med emot deras uttryckligt uttalade önskan måste skrivas i den kommun eller den socken, där ålderdomshemmet är beläget.

För många av dessa gamla uppfattas kyrko- och mantalsskrivningen i den nya socknen som om de rycktes upp med rötterna, och då för många av dem deras jordefärd mänskligt sett kan vara nära förestående, ser de med vemod och sorg, att det inte blir själaringning i »deras» kyrka och församling, och att de kanske till och med som främlingar skall jordas i sin församlings kyrkogård.

Den tragedi, som det för mången pensionär med eget hem innebär att tvångsvis kyrko- och mantalsskrivas på ålderdomshemmet, skulle kunna undvikas, därest bland i 14 § 6 mom. folkbokföringsförordningen angivna inrättningar även nämndes ålderdomshem så som nedan föreslås:

Gällande lydelse

Intages någon å sjukvårdsinrättning eller å förbättrings-, uppfostrings-, tvångsarbets- eller straffanstalt medför detta ej förändring i avseende å hans kyrkobokföring, såvida icke under tiden sådana förhållanden inträffa — — — kyrkobokföras. I fråga om — — — anstalten.

Föreslagen lydelse

Intages någon å sjukvårdsinrättning eller ålderdomshem eller å förbättrings-, uppfostrings-, tvångsarbets- eller straffanstalt medför detta ej förändring i avseende å hans kyrkobokföring, såvida icke under tiden sådana förhållanden inträffa — — — kyrkobokföras. I fråga om — — — anstalten.

Jag hemställer därför,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t begära sådan ändring av folkbokföringsförordningen, att dess 14 § 6 mom. får lydelse, som ovan föreslagits.

Stockholm den 15 januari 1960

Hans Wachtmeister

Nr 154

Av herr Fredriksson m. fl., om en översyn av semesterlagens kvalifikationsregler.

(Lika lydande med motion nr 123 i Första kammaren)

Stockholm den 14 januari 1960

Torsten Fredriksson

Gunnar Carlsson

Sigrid Ekendahl

Hans Hagnell
